

ความต้องการใช้ข้อมูลประชากร เพื่อการวางแผนธุรกิจ

The Requirement of Population Data
for Business Planning

พ
ป 15
008375

นพวรรณ จงวัฒนา
มยุรี นกยูงทอง

The Requirement of Population Data for Business Planning

Noppavan Chongvatana
Mayuree Nokyoongthong

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ผลิตสำเนา : สกิตย อัมชสมบุรณ์
ผู้ออกแบบปก : สมศักดิ์ ตุ่มทอง
เข้ารูปเล่มที่ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความต้องการใช้ข้อมูลประชากร เพื่อการวางแผนธุรกิจ

The Requirement of Population Data
for Business Planning

บพวรรณ จงวัฒนา

มยุรี บกยงทอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันประชากรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ธันวาคม 2537

ลิขสิทธิ์ของสถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พิมพ์ครั้งที่ 1 จำนวน 200 เล่ม ธันวาคม 2537

การผลิตและลอกเลียนหนังสือเล่มนี้ไม่ว่าแบบใดทั้งสิ้น
ต้องได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจาก
สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอกสารสถาบัน หมายเลข 218/37

ISBN 974-631-206-5

จัดพิมพ์โดย : สถาบันประชากรศาสตร์
อาคารวิศิษฐ์ ประจวบเหมาะ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330
โทร. 218-7340, 251-1135
โทรสาร (862) 255-1469
e-mail : ipschula@netserv.chula.ac.th

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำนำ

สถาบันประชากรศาสตร์ได้ดำเนินงานวิจัยโครงการคลังข้อมูล และจัดทำฐานข้อมูลทางประชากร โดยได้รับความสนับสนุนจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายขอบเขตของการใช้ประโยชน์จากข้อมูลประชากรที่มีอยู่ในปัจจุบันให้กว้างขวางยิ่งขึ้น สถาบันเล็งเห็นว่านอกเหนือจากวงการวิชาการแล้ว วงการธุรกิจในภาคเอกชน ยังสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลประชากรในการดำเนินการค้าในธุรกิจได้อย่างดียิ่ง สถาบันจึงได้ทำการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงความต้องการใช้ข้อมูลประชากรเพื่อการวางแผนธุรกิจ ตลอดจนศึกษาถึงความคิดเห็นของนักธุรกิจเกี่ยวกับประโยชน์ที่จะได้รับจากข้อมูลทางประชากร ซึ่งจะทำให้สถาบันสามารถดำเนินการปรับปรุงฐานข้อมูลประชากรให้สอดคล้องกับความต้องการของนักธุรกิจ และสามารถใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลได้อย่างเต็มที่

ผู้อำนวยการ

สถาบันประชากรศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

สถาบันประชากรศาสตร์ได้ทำการวิจัย เพื่อปรับปรุงฐานข้อมูลประชากรในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ให้ทันสมัยและเป็นประโยชน์ต่อวงการวิชาการและการธุรกิจมากขึ้น โดยศึกษาขอบข่ายธุรกิจประเภทต่างๆ ลำดับความสำคัญของภูมิภาคในการประกอบธุรกิจ ความจำเป็นในการใช้ข้อมูลประเภทต่างๆ แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเพื่อวางแผนงาน ความคิดและความเห็นของนักธุรกิจเกี่ยวกับประโยชน์ของข้อมูลประเภทต่างๆ ตลอดจนข้อมูลลักษณะที่นักธุรกิจคาดว่าจะ เป็นประโยชน์และควรเพิ่มเติมในฐานข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า องค์การธุรกิจส่วนใหญ่มีขอบข่ายการค้า เน้นงานธุรกิจทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ ประเทศไทย เป็นเป้าหมายอันดับหนึ่งในการประกอบธุรกิจ ประเทศในภูมิภาคอินโดจีนได้รับความสำคัญเป็นอันดับสอง แหล่งข้อมูลอันดับหนึ่งที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ประโยชน์ของข้อมูลในการประกอบธุรกิจได้แก่ แหล่งข้อมูลที่เป็นหน่วยราชการ บุคคลในวงการธุรกิจและหน่วยงานธุรกิจ ส่วนข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการประกอบธุรกิจได้แก่ข้อมูลประเภทความหนาแน่นของประชากร อัตราเพิ่มของประชากร จำนวนและร้อยละของประชากรในเขตเมืองและเขตชนบท แต่ระดับการเคยใช้ข้อมูลของนักธุรกิจ ยังต่ำกว่าระดับการเห็นประโยชน์ของข้อมูลอยู่มาก ดังจะเห็นได้ว่าผู้รับประโยชน์จากข้อมูลยังมีอยู่เป็นจำนวนน้อยมาก เมื่อเทียบกับปริมาณของข้อมูลและประโยชน์ที่จะได้รับจากข้อมูลต่างๆที่มีอยู่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Abstract

The research was conducted by the Institute of Population Studies, Chulalongkorn University, to revise and update the information concerning populations of the countries in the Southeast Asian region of which data were collected in the form of population data base. The main purpose is to provide up-to-date data base that could be served as an advantageous and beneficial source of information for both scholars and businessmen. The study investigates the requirement of data for business planning and examines closely the scope of various kinds of businesses and regions where the business is done ranked according to areas of importance. It focuses on the various categories of data and sources of information required and used by businessmen in planning their work. The ideas and opinions of businessmen as to the usefulness of various sorts of data are taken into consideration. The businessmen were also asked to indicate the sorts of data they thought might be useful for them and should be put in the data base.

The findings show that the scope of most of the business organizations in Thailand are both national and international. Thailand is the first target country in doing business. The countries in Indochina region rank second to Thailand. The major sources of information which are used by the businessmen in doing their businesses are

derived from governmental organizations, persons working in business firms, and business agencies. The study reveals that the data which are useful in doing business are population density, population growth rate, number and percentage of population in urban and rural areas. The level of ever used of data among businessmen are relatively low compared with the level of considering the data to be useful. It is even clearly seen that the data are beneficial only for people in a small number compared with the quantity and the usefulness of the data.

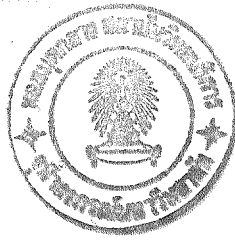

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
1 บทนำ	1
2 ระเบียบวิธีวิจัย	2
3 ผู้ตอบแบบสอบถาม	3
4 การใช้ข้อมูลและความต้องการใช้ข้อมูลประชากร	6
5 บทสรุป	16
ภาคผนวก ก ประเภทของข้อมูลที่หน่วยงานมีความจำเป็นต้องใช้ ในการวางแผนประกอบธุรกิจ	17
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อปรับปรุงฐานข้อมูลประชากรใน ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ของสถาบัน ประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	23

เลขหมู่ กที่ ๗15
เลขทะเบียน 008375
วัน,เดือน,ปี 25๕๑.๑.๒๘

1. บทนำ

ด้วยในปัจจุบันนี้ ประเทศไทยมีองค์การธุรกิจภาคเอกชนเป็นจำนวนมาก องค์การเหล่านี้ประกอบธุรกิจที่มีขอบข่ายกว้างขวาง และมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ภายในระยะเวลาอันสั้น เครื่องมือสำคัญที่องค์การธุรกิจสามารถใช้ในการพัฒนา ธุรกิจให้ก้าวหน้านี้มีอยู่หลากหลาย ผู้ประกอบการในระดับบริหารจึงต้องให้ความสนใจ และสามารถและพิจารณาในการตัดสินใจเลือกสรรกลยุทธ์ที่ทำให้ประโยชน์สูงสุด จึงจะสามารถดำเนินนโยบายและบริหารธุรกิจให้บรรลุเป้าหมายสัมฤทธิ์ผลตามที่ได้วางไว้ในแผนงาน ทั้งยังจะต้องสามารถแข่งขันกับองค์การธุรกิจอื่นที่ประกอบธุรกิจประเภทเดียวกันทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

นอกจากกลไกทางเศรษฐศาสตร์ ที่จะสามารถทำให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจแล้ว สถาบันประชากรศาสตร์ได้แสดงให้เห็นว่าข้อมูลประชากรนั้นนอกจากจะมีประโยชน์ต่อวงการวิชาการแล้ว ยังเป็นเสมือนเครื่องมือที่จะนำความสำเร็จมาสู่องค์การธุรกิจ ดังนั้นสถาบันประชากรศาสตร์จึงได้ดำเนินงานโครงการคลังข้อมูลทางประชากร และแรงงานของประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชีย (สหภาพพม่า ลาว กัมพูชา และประเทศเวียดนาม) ในช่วงปี พ.ศ. 2493-2568 โดยดำเนินการรวบรวม จัดระเบียบข้อมูล และสร้างฐานข้อมูลทางประชากร ตลอดจนสร้างโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อใช้ในการเรียกข้อมูล คาดประมาณและฉายภาพประชากรในอนาคต ข้อมูลเหล่านี้นับว่ามีประโยชน์อย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นอย่างหนึ่งในการวางแผนธุรกิจ ข้อมูลดังกล่าวได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะด้านประชากรและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในภาวะประชากรและแรงงานของประเทศนั้นๆ ซึ่งสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนขยายตัวทางธุรกิจ และการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคนี้ได้เป็นอย่างดี ฐานข้อมูลของสถาบันประชากรศาสตร์นี้ได้รับการต้อนรับอย่างดีทั้งในวงการวิชาการและวงการธุรกิจ ดังจะเห็นได้ว่านักธุรกิจ นักวางแผน นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป ได้นำฐานข้อมูลนี้ไปใช้ประโยชน์อย่างจริงจังทั้งในงานวิชาการและงานธุรกิจ

ในปี พ.ศ. 2537 สถาบันประชากรศาสตร์ได้ดำเนินการปรับปรุงฐานข้อมูลประชากรในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพื่อให้ข้อมูลมีความทันสมัย วัตถุประสงค์ประการสำคัญในการปรับปรุงฐานข้อมูลได้แก่ ความประสงค์ที่จะให้ฐานข้อมูลเกิดประโยชน์แก่วงการวิชาการและวงการธุรกิจอย่างทั่วถึง สถาบันประชากรศาสตร์ จึงได้ส่งแบบสอบถามเพื่อปรับปรุงฐานข้อมูลประชากรในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไปยังองค์กรธุรกิจและองค์กรการศึกษาและวิจัย และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและส่งคืนมายังสถาบันประชากรศาสตร์ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับขอบข่ายของธุรกิจประเภทต่างๆ ลำดับความสำคัญของภูมิภาคในการประกอบธุรกิจ ความจำเป็นในการใช้ข้อมูลประเภทต่างๆในการวางแผนงาน แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเพื่อวางแผนงาน และอื่นๆ นอกจากนั้นยังได้สอบถามความคิดเห็นและความเห็นของนักธุรกิจซึ่งนับว่าเป็นข้อมูลที่สำคัญอย่างยิ่ง ในเรื่องเกี่ยวกับประโยชน์ของข้อมูลประเภทต่างๆที่มีต่อธุรกิจของนักธุรกิจเหล่านั้น ว่ามีประโยชน์หรือไม่ มีประโยชน์มากน้อยเพียงใด นักธุรกิจเคยใช้ประโยชน์จากข้อมูลดังกล่าวหรือไม่ คิดจะใช้ประโยชน์ในอนาคตหรือไม่ ตลอดจนเห็นว่าควรเพิ่มเติมข้อมูลลักษณะใดบ้างที่นักธุรกิจคาดว่าจะ เป็นประโยชน์ ทั้งนี้เพื่อสถาบันจะได้ทำการปรับปรุงและบรรจุข้อมูลเหล่านั้นลงในฐานข้อมูลของสถาบันต่อไป

2. ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาค้างนี้ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามโดยทางไปรษณีย์พร้อมด้วยซองเปล่าติดแสตมป์ เพื่อความสะดวกในการส่งแบบสอบถามที่ตอบแล้วกลับมายังสถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังองค์กรธุรกิจ องค์กรระหว่างประเทศ และนักวิชาการจำนวน 513 รายในเดือนมกราคม พ.ศ. 2537 และได้ทิ้งระยะเวลาประมาณ 2 เดือน เพื่อให้ผู้รับผิดชอบหรือผู้ได้รับมอบหมายในการตอบแบบสอบถามสามารถตอบแบบสอบถาม และส่งกลับคืนมายังผู้วิจัย ผู้ตอบแบบสอบถามและส่งกลับมามีจำนวน 112 ราย ซึ่งนับเป็นอัตราการส่งแบบสอบถามคืนร้อยละ 21.8 ผู้วิจัยได้ใช้เวลาอีกประมาณ 1 เดือนในการติดตามแบบสอบถามคืนจึงได้รับแบบสอบถามคืนจากผู้ตอบรวมทั้งสิ้น 139 ราย ซึ่งนับเป็นอัตราการส่งแบบสอบถามคืนร้อยละ 27.1 ดังมีรายละเอียดดังนี้

ประเภทองค์กร/บุคคล	จำนวนหน่วยงาน และบุคคลที่ส่ง	การส่งแบบสอบถามคืน	
		จำนวน	ร้อยละ
1 ผู้เชี่ยวชาญข้อมูลของสถาบันประชากรศาสตร์	81	31	38.3
2 บริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	361	81	22.4
3 ผู้ส่งจงบ่งหนังสือคั่งข้อมูลประชากรของ สถาบันประชากรศาสตร์	71	27	38.0
รวม	513	139	27.1

3. ผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ที่ตอบและส่งแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 139 ราย ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "ผู้ตอบแบบสอบถาม" กระจายอยู่ตามประเภทธุรกิจต่างๆตามลำดับ ดังนี้ คือ ผู้ที่อยู่ในธุรกิจประเภทเกษตรและอุตสาหกรรมตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือร้อยละ 30.9 รองลงมาได้แก่ผู้ที่อยู่ในธุรกิจการเงินและการธนาคารร้อยละ 23.7 และผู้ที่อยู่ในวิชาชีพเกี่ยวกับการศึกษาและวิจัยร้อยละ 15.8 นอกจากนี้เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่กระจายอยู่ในธุรกิจประเภทต่างๆ คือ ผู้ประกอบธุรกิจประเภทโรงพยาบาล (ร้อยละ 7.9) อสังหาริมทรัพย์ (ร้อยละ 6.5) ประกันภัย (ร้อยละ 5.0) การพิมพ์และการสื่อสาร (ร้อยละ 2.3) และธุรกิจประเภทอื่นๆ รวมทั้งผู้ที่ประกอบธุรกิจมากกว่า 1 ประเภท (ร้อยละ 6.5)

ผู้ตอบแบบสอบถามดังกล่าว ส่วนใหญ่มีขอบข่ายการดำเนินงานธุรกิจทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ องค์กรธุรกิจประเภทเกษตรและอุตสาหกรรม (ร้อยละ 38.7) และธุรกิจการเงินและการธนาคาร (ร้อยละ 30.1) ดำเนินงานธุรกิจทั้งภายในประเทศไทยและระหว่างประเทศ องค์กรประเภทการศึกษาและวิจัย ประมาณครึ่งหนึ่งมีขอบข่ายการดำเนินงานเฉพาะภายในประเทศ ส่วนอีกครึ่งหนึ่งมีการดำเนินงานทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ สำหรับธุรกิจโรงพยาบาลเกือบทั้งหมดมีขอบข่ายการดำเนินงานเฉพาะในประเทศไทย (ดูตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 อัตราร้อยละขององค์กรที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของธุรกิจ และขอบข่าย
ของธุรกิจ

	ประเทศไทยและ			
	ประเทศไทย	ระหว่างประเทศ	ระหว่างประเทศ	รวม
เกษตรและอุตสาหกรรม	11.4 (5)	100.0 (2)	38.7 (36)	30.9 (43)
การเงิน การธนาคาร	11.4 (5)	-	30.1 (28)	23.7 (33)
ประกันภัย	6.8 (3)	-	4.3 (4)	5.0 (7)
อสังหาริมทรัพย์	11.4 (5)	-	4.3 (4)	6.5 (9)
โรงพยาบาล	22.7 (10)	-	1.1 (1)	7.9 (11)
การศึกษาและวิจัย	25.0 (11)	-	11.8 (11)	15.8 (22)
การพิมพ์และการสื่อสาร	2.3 (1)	-	4.3 (4)	3.6 (5)
อื่นๆ และมากกว่า 1 ประเภท	9.1 (4)	-	5.4 (5)	6.5 (9)
รวม	31.7 (44)	1.4 (2)	66.9 (93)	100.0 (139)

สำหรับประเทศและภูมิภาคที่เป็นเป้าหมายในการประกอบธุรกิจของผู้
ตอบแบบสอบถามนั้น ปรากฏว่าร้อยละ 88.5 ขององค์กรทั้งหมดตอบว่าประเทศไทย
เป็นประเทศเป้าหมายอันดับหนึ่งในการประกอบธุรกิจ นอกจากนี้ประเทศไทยแล้ว
ภูมิภาคที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญรองลงมาเป็นอันดับสองคือ ภูมิภาคอินโดจีน
(ร้อยละ 46.1) และภูมิภาคที่มีความสำคัญในอันดับสองเช่นกันแต่รองจากอินโดจีน
คือภูมิภาคเอเชียและตะวันออกกลาง (ร้อยละ 31.2) ส่วนภูมิภาคที่ผู้ตอบให้
ความสำคัญเป็นอันดับสามได้แก่เอเชียและตะวันออกกลาง (ร้อยละ 53.0) อันดับ
สี่ได้แก่อเมริกาและแคนาดา (ร้อยละ 37.8) โดยมียุโรปเป็นภูมิภาคที่รอง
ลงมา (ร้อยละ 23.3) อันดับสุดท้ายคืออันดับห้า นั่นคือ ยุโรป เป็นภูมิภาคที่ผู้ตอบให้
ความสำคัญมาก (ร้อยละ 25.3) โดยอเมริกาและแคนาดามีความสำคัญรองลงมา
จากยุโรป (ร้อยละ 22.5) (ดูตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 อัตราร้อยละขององค์กรที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภูมิภาคที่เป็น เป้าหมายในการ
ประกอบธุรกิจ ตามลำดับความสำคัญ

	อันดับหนึ่ง	อันดับสอง	อันดับสาม	อันดับสี่	อันดับห้า
ประเทศไทย	88.5 (123)	0.8 (1)	- -	2.2 (2)	5.6 (4)
อินโดจีน	- -	46.1 (59)	12.0 (14)	5.5 (5)	12.7 (9)
เอเชีย, ตะวันออกกลาง	1.4 (2)	31.2 (40)	53.0 (62)	5.5 (5)	5.6 (4)
แอฟริกา	- -	0.8 (1)	- -	4.4 (4)	4.2 (3)
ยุโรป	2.9 (4)	8.6 (11)	17.9 (21)	23.3 (21)	25.3 (18)
อเมริกา, แคนาดา	3.6 (5)	8.5 (11)	12.0 (14)	37.8 (34)	22.5 (16)
ลาตินอเมริกา	- -	- -	1.7 (2)	3.3 (3)	1.4 (1)
ออสเตรเลีย, นิวซีแลนด์	0.7 (1)	- -	0.8 (1)	15.5 (14)	18.3 (13)
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	2.9 (4)	3.9 (5)	2.6 (3)	2.2 (2)	4.2 (3)
รวม	100.0 (139)	100.0 (128)	100.0 (117)	100.0 (90)	100.0 (7)

จากคำตอบที่ได้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ภูมิภาคอินโดจีนเป็นภูมิภาคที่องค์กรธุรกิจ และการศึกษาวิจัยในประเทศไทยให้ความสนใจมากที่สุด ในการขยายขอบเขตการค้า การธนาคาร การศึกษา และอื่นๆ ผลการศึกษาดังกล่าวได้ยืนยันสถานการณ์ธุรกิจในปัจจุบันให้เป็นที่แน่ชัดขึ้น กล่าวคือองค์กรธุรกิจในประเทศไทยได้เริ่มมีความสนใจในการขยายขอบเขตธุรกิจไปสู่ภูมิภาคอินโดจีนในเมื่อไม่นานมานี้ ดังจะเห็นได้จากกาที่รัฐบาลและองค์กรภาคเอกชนซึ่งมีหน่วยงานด้านธุรกิจและการศึกษาหลายแห่ง ได้จัดคณะนักธุรกิจเดินทางไปเยี่ยมชมและเจรจาธุรกิจยังประเทศต่างๆ ในภูมิภาคอินโดจีนอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เนื่องจากเหตุการณ์ในภูมิภาคอินโดจีนมีความสงบมากขึ้น ประกอบกับประเทศต่างๆ เหล่านี้ยังมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และมีทรัพยากรมนุษย์ที่

เพียงพอ ยิ่งกว่านั้นประชากรของประเทศเหล่านี้ยังมีความจำเป็นขั้นพื้นฐาน (basic needs) ในการบริโภคสินค้าปกติ (normal goods) ทั้งยังต้องการความรู้และเทคโนโลยีในด้านต่างๆทุกด้าน ดังนั้นประเทศในทวีปอเมริกา ยุโรป ออสเตรเลีย ตลอดจนประเทศต่างๆในทวีปเอเชียรวมทั้งประเทศไทย จึงให้ความสำคัญแก่ภูมิภาคอินโดจีนอย่างมาก

4. การใช้ข้อมูลและความต้องการใช้ข้อมูลประชากร

ในการประกอบธุรกิจนั้น ข้อมูลนับเป็นเครื่องมือหนึ่งที่มีความสำคัญสำหรับนักธุรกิจในการตัดสินใจกำหนดนโยบายและวางแผนงานธุรกิจให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง ผู้ที่มีข้อมูลพร้อมย่อมสามารถประกอบธุรกิจและดำเนินงานให้ประสบผลสำเร็จมากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ เพราะสามารถกำหนดเป้าหมายและแผนงานธุรกิจให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันทุกด้านได้อย่างแม่นยำ และปราศจากความผิดพลาดอื่นจะก่อให้เกิดผลเสียต่อธุรกิจได้ การศึกษารายนี้ได้ศึกษาถึงแหล่งข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 139 ราย ให้ประโยชน์ของข้อมูลในการประกอบธุรกิจ โดยเรียงลำดับตามความสำคัญของแหล่งข้อมูลที่ใช้ ผลจากการศึกษาปรากฏว่า แหล่งข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งคือแหล่งข้อมูลที่เป็นหน่วยราชการ (ร้อยละ 22.3) แหล่งข้อมูลซึ่งจัดอยู่ในอันดับหนึ่งแต่ได้รับความสำคัญรองลงมาจากหน่วยราชการอีก 2 แหล่ง ได้แก่ บุคคลในวงการธุรกิจ (ร้อยละ 19.4) และหน่วยงานธุรกิจ (ร้อยละ 18.0) แหล่งข้อมูลที่มีความสำคัญเป็นอันดับสองได้แก่สิ่งพิมพ์ภายในประเทศ (ร้อยละ 18.5) และในอันดับสองนี้แหล่งข้อมูลที่มีความสำคัญรองลงมาจากสิ่งพิมพ์ภายในประเทศเพียงเล็กน้อยคือ หน่วยงานธุรกิจ (ร้อยละ 17.8) และบุคคลในวงการธุรกิจ (ร้อยละ 14.8) ส่วนแหล่งข้อมูลอันดับสามได้แก่สิ่งพิมพ์ภายในประเทศ (ร้อยละ 16.5) และมีแหล่งข้อมูลอื่นในอันดับสามอีก 4 แหล่งที่มีความสำคัญเท่ากันคือ หน่วยงานราชการ หน่วยงานธุรกิจ บุคคลในวงการธุรกิจ (ร้อยละ 12.8) และสิ่งพิมพ์ต่างประเทศ (ร้อยละ 12.0) อันดับสี่และอันดับห้าเป็นแหล่งข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญน้อยซึ่งได้แก่สิ่งพิมพ์ต่างประเทศ (ร้อยละ 19.0) และสิ่งพิมพ์ภายในประเทศ (ร้อยละ 14.3) (ดูตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 อัตราร้อยละขององค์กรที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวางแผน เพื่อประกอบธุรกิจ ตามลำดับความสำคัญ

	อันดับหนึ่ง	อันดับสอง	อันดับสาม	อันดับสี่	อันดับห้า
บุคคลในวงการธุรกิจ	19.4(27)	14.8(20)	12.8(17)	4.1 (5)	4.8 (5)
บุคคลในวงราชการ	3.6 (5)	6.7 (9)	5.3 (7)	5.8 (7)	10.5(11)
หน่วยงานธุรกิจ	18.0(25)	17.8(24)	12.8(17)	14.0(17)	5.7 (6)
หน่วยงานราชการ	22.3(31)	11.8(16)	12.8(17)	9.1(11)	10.5(11)
สิ่งพิมพ์ภายในประเทศ	12.9(18)	18.5(25)	16.5(22)	14.0(17)	14.3(15)
สิ่งพิมพ์ต่างประเทศ	2.2 (3)	6.7 (9)	12.0(16)	19.0(23)	8.6 (9)
วิทยุโทรทัศน์ในประเทศ	0.7 (1)	0.7 (1)	3.7 (5)	9.1(11)	8.6 (9)
วิทยุโทรทัศน์ต่างประเทศ	- -	0.7 (1)	2.2 (3)	0.8 (1)	5.7 (6)
ห้องสมุดในหน่วยงาน	5.0 (7)	3.0 (4)	3.7 (5)	2.5 (3)	5.7 (6)
ห้องสมุดนอกหน่วยงาน	- -	3.7 (5)	6.0 (8)	4.1 (5)	5.7 (6)
ชื่อข้อมูลในประเทศ	2.9 (4)	5.2 (7)	1.5 (2)	6.6 (8)	8.6 (9)
ชื่อข้อมูลต่างประเทศ	1.4 (2)	0.7 (1)	2.2 (3)	3.3 (4)	3.8 (4)
อื่นๆ	0.7 (1)	- -	- -	- -	- -
มากกว่า 1 แหล่ง	9.4(13)	8.1(11)	6.8 (9)	5.8 (7)	5.7 (6)
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	1.4 (2)	1.5 (2)	1.5 (2)	1.6 (2)	1.9 (2)
รวม	100.0(139)	100.0(135)	100.0(133)	100.0(121)	100.0(105)

ผลของคำตอบที่ได้แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งส่วนใหญ่เป็น องค์กรธุรกิจ ให้ความสำคัญแก่ข้อมูลที่มาจากแหล่งข้อมูลที่เป็นหน่วยราชการมากที่สุด นอกจากนั้นยังให้ความสำคัญข้อมูลจากแหล่งธุรกิจด้วยกันเองซึ่งได้แก่ บุคคลในวง การธุรกิจและหน่วยงานธุรกิจมากเกือบเท่าเทียมกัน สำหรับสิ่งพิมพ์ภายใน

ประเทศนี้เองค้การธุรกิจบางกลุ่มให้ความสนใจมาก เป็นอันดับหนึ่ง แต่บางองค์กรให้ความสนใจน้อยเป็นอันดับสุดท้าย ส่วนข้อมูลจากสื่ออื่น ๆ ได้แก่ วิทยุและโทรทัศน์ จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความส้าคัญแกข้อมูลจากสื่อเหล่านี้น้อยมาก รวมทั้งข้อมูลที่ได้จากห้องสมุดต่างๆ ข้อมูลเหล่านี้เป็นข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งข้อมูลประเภทวิทยุ โทรทัศน์ และห้องสมุด ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ นอกจากผู้ตอบแบบสอบถามจะให้ความสนใจต่อสื่อเหล่านี้ค่อนข้างน้อยแล้ว ยังให้ความสนใจต่อการซื้อข้อมูลทั้งจากภายในประเทศและภายนอกประเทศน้อยด้วย อย่างไรก็ตามการซื้อข้อมูลมีความหมายกว้างกว่าการซื้อข้อมูลในรูปแบบของฐานข้อมูลปกติ ซึ่งอาจอธิบายได้จากคำตอบในส่วนของแหล่งข้อมูลที่ส้าคัญได้แก่ หน่วยราชการ บุคคลในวงการธุรกิจ และหน่วยงานธุรกิจ การได้ข้อมูลจากแหล่งดังกล่าวอาจเป็นข้อมูลทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้ การได้ข้อมูลที่ไม่เป็นทางการนั้นอาจได้มาจากวิธีการติดต่ออย่าง เป็นทางการและไม่เป็นทางการ วิธีการที่ไม่เป็นทางการอาจได้แก่ การสมาคม การสังสรรค์ และการเล่นกีฬา แต่ว่าการกระทำดังกล่าวจะต้องมีค่าใช้จ่ายทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม จึงอาจกล่าวได้ว่าเป็นวิธีการซื้อข้อมูลวิธี การหนึ่ง

การศึกษาค้างนี้ ได้นำข้อมูลประชากรของประเทศไทย พม่า ลาว กัมพูชา เวียดนาม มาเลเซีย และสิงคโปร์ ในช่วงปี พ.ศ. 2493-2568 มาเป็น ตัวอย่าง เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาโดยระบุประเภทข้อมูล 10 รายการ ดังปรากฏอยู่ในตารางที่ 4 จากการถามถึงประโยชน์ของข้อมูล ผู้ตอบแบบสอบถามกว่าร้อยละ 80 ตอบว่าข้อมูลมีประโยชน์ต่อการประกอบธุรกิจ ข้อมูลที่มีประโยชน์เหล่านี้ได้แก่ ข้อมูลประเภทความหนาแน่นของประชากรและอัตราเพิ่มของประชากร ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการประกอบธุรกิจมากที่สุดเท่าๆกัน (ร้อยละ 85.6) ข้อมูลที่มีประโยชน์มากอีกประเภทหนึ่งคือ จำนวนและร้อยละของประชากรในเขตเมืองและในเขตชนบท (ร้อยละ 82.0) ส่วนข้อมูลนอกจากนี้อีก 7 ประเภท ได้แก่ จำนวนประชากรรายกลุ่มอายุ 5 ปีแยกเพศ อัตราส่วนเพศ อัตราส่วนการพึ่งพิงระหว่างเด็กและผู้สูงอายุต่อประชากรวัยแรงงาน อัตราเกิด อัตราตาย จำนวนบุตรต่อสตรีวัยเจริญพันธุ์ 1 คน อายุขัยเฉลี่ยของประชากร ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 50-66 ตอบว่าเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการประกอบธุรกิจ (ดูตารางที่ 4)

แม้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเห็นว่าข้อมูล 3 ประเภทคือ ความหนาแน่นของประชากร อัตราเพิ่มของประชากร จำนวนและร้อยละของประชากรในเขตเมืองและเขตชนบท จะมีประโยชน์ในการดำเนินงานธุรกิจก็ตาม แต่ปรากฏว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยใช้ประโยชน์จากข้อมูลประเภทดังกล่าวในการประกอบการตัดสินใจเพื่อดำเนินงานธุรกิจเพียงร้อยละ 51-57 เท่านั้น ส่วนการใช้ข้อมูลอื่น ๆ อีก 7 ประเภทเพื่อประโยชน์ในทางธุรกิจของผู้ตอบแบบสอบถามก็น้อยลงอีก คือมีเพียงร้อยละ 26-39 เท่านั้น (ดูตารางที่ 4) ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมาก เห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากข้อมูลประชากรประเภทต่างๆ มาก โดยเฉพาะข้อมูลประชากรบางประเภทที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า มีประโยชน์อย่างยิ่งในการใช้ประกอบการตัดสินใจในธุรกิจ แต่ทว่าการใช้ข้อมูลลักษณะต่างๆ ในการประกอบการตัดสินใจของผู้ตอบแบบสอบถามเหล่านั้นยังไปวันน้อยมาก ดังจะเห็นได้ว่า แม้จะเป็นข้อมูลประเภทที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า มีประโยชน์มากถึงร้อยละ 85 แต่การใช้ข้อมูลเหล่านั้นก็มีเพียงร้อยละ 57 ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าระดับการเคยใช้ข้อมูลทั้งหมดยิ่งต่ำกว่าระดับการเห็นประโยชน์ของข้อมูลอยู่มาก โดยเฉพาะในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลประเภทที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า มีประโยชน์ในอันดับรองๆ ลงไป ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่น่าเสียดายที่องค์การธุรกิจยังมิได้นำข้อมูลประชากรมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ อาจเป็นไปได้ว่า สาเหตุเกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจถึงลักษณะของข้อมูลประชากรว่า สามารถนำไปใช้อธิบายหรือเชื่อมโยงเข้ากับธุรกิจได้ ตัวอย่าง เช่น ข้อมูลประชากรบางประเภทอาจนำมาใช้ประกอบการพิจารณา ร่วมกับการผลิตสินค้าและการบริการบางประเภทได้ เช่น ข้อมูลอายุวัยเฉลี่ยของประชากรกับธุรกิจการประกันภัย ข้อมูลประชากรรายกลุ่มอายุแยกเพศกับการผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคชนิดต่างๆ นอกจากการขาดความรู้ความเข้าใจดังกล่าวแล้วยังอาจเป็นไปได้ว่าสาเหตุประการสำคัญคือ การไม่ทราบแหล่งข้อมูลและสถานที่ที่จะสามารถค้นคว้าข้อมูลที่ต้องการเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ได้ นอกจากนี้ อาจเกิดจากความเข้าใจแค่เพียงว่า ข้อมูลต่างๆ จะมีประโยชน์ต่อผู้ใช้เฉพาะในเชิงการศึกษาเท่านั้น จึงมิได้นำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ในเชิงธุรกิจ หรือ อาจจะมีความรู้ความเข้าใจที่ว่า ข้อมูลต่างๆ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในเชิงธุรกิจได้ แต่มิได้ดำเนินงานธุรกิจโดยใช้ประโยชน์จากข้อมูลเหล่านี้ เนื่องจากสามารถให้

วิธีการอื่น ๆ ในการดำเนินการดำเนินธุรกิจได้โดยมิต้องใช้อัตราดอกเบี้ยฯ จึงยังไม่เห็นความจำเป็นที่
จะต้องใช้อัตราดอกเบี้ยเหล่านั้น

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ไม่เคยใช้ประโยชน์จากข้อมูลประชากร
และกลุ่มที่ไม่ตอบคำถามนั้น ในการศึกษาคั้งนี้ได้ติดตามถามถึงความคิดของผู้ตอบ
เหล่านี้ว่ามีความคิดที่จะใช้อัตราดอกเบี้ยทั้ง 10 ประเภทในอนาคตหรือไม่ ผลจาก
การศึกษาพบว่าผู้ตอบร้อยละ 60 ตอบว่าคิดจะใช้อัตราดอกเบี้ยประชากรในอนาคต ข้อมูล
เหล่านี้ได้แก่ข้อมูลความหนาแน่นของประชากร (ร้อยละ 64.4) อัตราเพิ่มของ
ประชากร (ร้อยละ 62.7) จำนวนและร้อยละของประชากรในเขตเมืองและใน
เขตชนบท (ร้อยละ 58.2) ข้อมูลทั้ง 3 ประเภทนี้เป็นข้อมูลประเภทเดียวกับ
ข้อมูลที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่ามีความจำเป็น และเคยใช้ประโยชน์จากข้อมูล
เหล่านี้มากกว่าข้อมูลอื่น ๆ ส่วนข้อมูลประเภทอื่น ๆ นอกจากนี้ที่ผู้ตอบในกลุ่มนี้ร้อยละ
40 คิดว่าจะใช้ประโยชน์คือ อัตราส่วนเพศ (ร้อยละ 46.4) อายุขัยเฉลี่ยของ
ประชากร (ร้อยละ 46.1) อัตราส่วนการพึ่งพิงระหว่างเด็กและผู้สูงอายุต่อประ
ชากรวัยแรงงาน (ร้อยละ 44.3) จำนวนประชากรรายกลุ่มอายุ 5 ปี แยกเพศ
(ร้อยละ 42.2) ข้อมูลเหล่านี้นับเป็นข้อมูลกลุ่มที่มีความสำคัญเป็นอันดับสองที่ผู้ตอบ
แบบสอบถามคิดจะใช้อัตราดอกเบี้ยในอนาคต ส่วนข้อมูลกลุ่มสุดท้ายที่ผู้ตอบประมาณ
ร้อยละ 30 คิดจะใช้อัตราดอกเบี้ยคือ อัตราเกิด (ร้อยละ 34.4) อัตราตาย (ร้อยละ
30.2) จำนวนบุตรต่อสตรีวัยเจริญพันธุ์ 1 คน (ร้อยละ 30.4) (ดูตารางที่ 4)

เป็นที่น่าสังเกตว่า ในกลุ่มผู้ตอบที่ไม่คิดจะใช้อัตราดอกเบี้ยทางประชากรใน
อนาคตนั้น ผู้ตอบร้อยละ 40-50 ตอบว่าข้อมูลที่ไม่วัดจะใช้อัตราดอกเบี้ยกลุ่มแรกคือ
จำนวนบุตรต่อสตรีวัยเจริญพันธุ์ 1 คน (ร้อยละ 57.8) อัตราตาย (ร้อยละ 57.3)
อัตราเกิด (ร้อยละ 52.7) ข้อมูลกลุ่มรองลงไปคือ จำนวนประชากรรายกลุ่ม
อายุ 5 ปี แยกเพศ (ร้อยละ 44.4) อัตราส่วนการพึ่งพิงระหว่างเด็กและผู้สูงอายุ
ต่อประชากรวัยแรงงาน (ร้อยละ 42.3) (ดูตารางที่ 4) ข้อมูลทั้ง 5 ประเภท
นี้เป็นข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินการดำเนินธุรกิจได้อย่างดี เช่น นำไป
เชื่อมโยงกับการผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับการลงทุนและการ
วางแผนงาน ในด้านความต้องการและงบประมาณการลงทุนในการผลิต ความต้อง
การของตลาด กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย การขยายการลงทุนและการเพิ่มผลผลิต ตลอดจน
จนสามารถคาดประมาณผลกำไรขาดทุนทั้งในระยะสั้นและในระยะยาว จึงเป็นที่น่า
เสียดายที่ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนหนึ่งยังมิได้คิดจะใช้อัตราดอกเบี้ยจากข้อมูลเหล่านี้

ตารางที่ 4 อัตราร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประโยชน์ของข้อมูล การเคยใช้ประโยชน์จากข้อมูล และความต้องการใช้ข้อมูลในอนาคต ต่อข้อมูลประชากรลักษณะต่างๆ 10 ประเภท ของประเทศไทยและประเทศในภูมิภาคอาเซียนและอินโดจีน ปี พ.ศ.2493-2568

ข้อมูลของประเทศไทย/ประเทศในภูมิภาค อาเซียนและอินโดจีน ปี พ.ศ.2493-2568	ประโยชน์				เคยใช้				คิดจะใช้ในอนาคต			
	ไม่ทราบ				ไม่ทราบ				ไม่ทราบ			
	มี	ไม่มี	ไม่ตอบ	(N)	เคย	ไม่เคย	ไม่ตอบ	(N)	คิด	ไม่คิด	ไม่ตอบ	(N)
1. จำนวนประชากรรายกลุ่มอายุ 5 ปี แยกเพศ	60.4	33.1	6.5	(139)	35.3	54.0	10.8	(139)	42.2	44.4	13.3	(90)
2. อัตราส่วนเพศ	66.2	26.6	7.2	(139)	39.6	48.9	11.5	(139)	46.4	38.1	15.5	(84)
3. จำนวนและร้อยละของประชากรในเขตเมือง และในเขตชนบท	82.0	12.9	5.0	(139)	51.8	37.4	10.8	(139)	58.2	25.4	16.4	(67)
4. อัตราส่วนการพึ่งพิงระหว่างเด็กและ ผู้สูงอายุต่อประชากรวัยแรงงาน	62.6	30.9	6.5	(139)	30.2	59.0	10.8	(139)	44.3	42.3	13.4	(97)
5. ความหนาแน่นของประชากร	85.6	9.4	5.0	(139)	57.6	31.7	10.8	(139)	64.4	20.3	15.3	(59)
6. อัตราเพิ่มของประชากร	85.6	9.4	5.0	(139)	57.6	33.1	9.4	(139)	62.7	25.4	11.9	(59)
7. อัตราเกิด	59.7	33.8	6.5	(139)	33.1	56.1	10.8	(139)	34.4	52.7	12.9	(93)
8. อัตราตาย	54.0	39.6	6.5	(139)	30.9	58.3	10.8	(139)	30.2	57.3	12.5	(96)
9. จำนวนบุตรต่อสตรีวัยเจริญพันธุ์ 1 คน	50.4	43.2	6.5	(139)	26.6	63.3	10.1	(139)	30.4	57.8	11.8	(102)
10. อายุขัยเฉลี่ยของประชากร	64.0	30.2	5.8	(139)	36.0	54.7	9.4	(139)	46.1	39.3	14.6	(89)

นอกจากการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากข้อมูลประชากรของประเทศไทย และประเทศในภูมิภาคอาเซียนและอินโดจีนแล้ว ผู้ศึกษายังได้เน้นถึงการใช้อยู่อาศัยจากข้อมูลสำมะโนประชากรและข้อมูลทะเบียนราษฎร ซึ่งเป็นข้อมูลทางการของประเทศไทย โดยจำแนกประเภทของข้อมูลออกเป็น 9 ประเภท ดังปรากฏอยู่ในตารางที่ 5 ข้อมูลจากสำมะโนประชากรของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2503 2513 2523 2533 และข้อมูลทะเบียนราษฎรให้รายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับประชากรซึ่งเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจอย่างมาก ในการถามเกี่ยวกับประโยชน์จากข้อมูลเหล่านี้พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของประชากรรายจังหวัด เป็นข้อมูลที่ผู้ตอบตอบว่ามีประโยชน์มากที่สุด (ร้อยละ 82.0) รองลงมาได้แก่โครงสร้างประชากรรายจังหวัด (ร้อยละ 78.4) ระดับการศึกษาของประชากรรายจังหวัด (ร้อยละ 77.7) จำนวนประชากรในเขตและนอกเขตเทศบาลรายจังหวัด (ร้อยละ 74.8) จำนวนประชากรตามกลุ่มอายุและเพศรายจังหวัด (ร้อยละ 73.4) ส่วนข้อมูลประชากรรายอำเภอ ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีความสำคัญ เช่นกัน กล่าวคือ ข้อมูลโครงสร้างประชากรรายอำเภอ (ร้อยละ 61.9) จำนวนประชากรตามกลุ่มอายุและเพศรายอำเภอ (ร้อยละ 61.2) ส่วนข้อมูลสองประเภทสุดท้ายคือ จำนวนบ้านรายอำเภอและรายจังหวัด ประเภทของวัสดุที่ใช้สำหรับสร้างบ้านรายจังหวัด ได้รับคำตอบว่ามีประโยชน์ร้อยละ 59.0 และ 40.3 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ผู้ตอบบางส่วนยังเห็นว่าข้อมูลต่างๆ เหล่านี้ไม่มีประโยชน์ แต่ทว่าเป็นกลุ่มผู้ตอบซึ่งอาจจะไม่ได้ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าว เช่น ข้อมูลประเภทของวัสดุที่ใช้สำหรับสร้างบ้านรายจังหวัด มีผู้ตอบร้อยละ 51.1 เห็นว่าไม่มีประโยชน์ นอกจากนั้นก็ เป็นข้อมูลประเภทอื่นๆ กระจายอยู่ประมาณร้อยละ 10-30 เท่านั้น (ดูตารางที่ 5)

เมื่อพิจารณาถึงการให้ประโยชน์ของข้อมูลจากสำมะโนประชากร และทะเบียนราษฎรพบว่า มีรูปแบบเช่นเดียวกับการใช้ประโยชน์ของข้อมูลจากประเทศไทยและภูมิภาคอาเซียนและอินโดจีน กล่าวคือ ยังมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลน้อยมาก เกิดบ่อหนึ่งหนึ่งของประโยชน์ของข้อมูล ดังจะเห็นได้ว่าข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของประชากรรายจังหวัดที่ผู้ตอบเห็นว่ามีความสำคัญถึงร้อยละ 82.0 นั้น มีผู้ตอบที่เคยใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ 47.5 เท่านั้น ข้อมูลอีกสองประเภทคือ จำนวน

ประชากรในเขตและนอกเขตเทศบาลรายจังหวัด โครงสร้างประชากรรายจังหวัด ซึ่งผู้ตอบเห็นว่ามิใช่ประโยชน์มากนัก ก็มีผู้ตอบ เคยใช้ประโยชน์จากข้อมูลทั้งสองประเภทเพียงร้อยละ 46.8 ข้อมูลที่มีผู้ตอบ เคยใช้ประโยชน์รองลงมาอีกคือร้อยละ 41.0 ได้แก่ข้อมูลจำนวนประชากรตามกลุ่มอายุและเพศรายจังหวัด ระดับการศึกษาของประชากรรายจังหวัด ซึ่งทั้งหมดนี้นับว่าเป็นการใช้ประโยชน์จากข้อมูลน้อยมาก นอกจากนั้นข้อมูลประเภทของวัสดุที่ใช้สำหรับสร้างบ้านรายจังหวัด ซึ่งผู้ตอบรายงานว่ามิใช่ประโยชน์น้อยที่สุดคือ ร้อยละ 40.3 นั้น ยวากฎว่าจำนวนผู้ตอบที่เคยใช้ประโยชน์จากข้อมูลประเภทนี้มีน้อยมากที่สุดคือ เพียงร้อยละ 16.5 เท่านั้น (ดูตารางที่ 5)

สำหรับผู้ตอบที่รายงานว่าไม่เคยใช้ประโยชน์จากข้อมูลดังกล่าวมีอัตรา ร้อยละใกล้เคียงกันมากคือประมาณร้อยละ 40-60 ซึ่งนับว่ามากกว่าผู้ตอบที่รายงานว่าเคยใช้ ข้อมูลที่มีผู้ตอบไม่เคยใช้ประโยชน์มากที่สุดได้แก่ ข้อมูลประเภทของวัสดุที่ใช้สร้างบ้านรายจังหวัด (ร้อยละ 68.3) ซึ่งนับว่าเป็นที่น่าแปลกที่ข้อมูลประเภทนี้ไม่ได้ถูกนำไปใช้ประโยชน์เท่าที่ควร ทั้งที่เป็นข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในวงการธุรกิจต่างๆได้ เช่น ธุรกิจการผลิตและจำหน่ายวัสดุก่อสร้าง รวมทั้งผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างทุกชนิด อัตราร้อยละของคำตอบการไม่เคยใช้กระจายไปตามข้อมูลประเภทต่างๆ ใกล้เคียงกันคือร้อยละ 40-50 (ดูตารางที่ 5)

หากพิจารณาเกี่ยวกับความคิดของผู้ตอบเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากข้อมูลเหล่านี้ในอนาคต ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ผู้ตอบที่รายงานว่าคิดจะใช้ประโยชน์จากข้อมูลมีอยู่ระหว่างร้อยละ 30-50 ข้อมูลกลุ่มที่ผู้ตอบเห็นว่ามิใช่ประโยชน์และคิดจะใช้ประโยชน์ในอนาคตได้แก่ ระดับการศึกษาของประชากรรายจังหวัด (ร้อยละ 58.5) อาชีพของประชากรรายจังหวัด (ร้อยละ 57.5) โครงสร้างประชากรรายจังหวัด (ร้อยละ 55.4) ข้อมูลกลุ่มที่สองที่ได้รับความสนใจรองลงมาได้แก่ จำนวนประชากรตามกลุ่มอายุและเพศรายจังหวัด (ร้อยละ 48.8) จำนวนประชากรในเขตและนอกเขตเทศบาลรายจังหวัด (ร้อยละ 44.6) ข้อมูลกลุ่มสุดท้ายที่ได้รับความสนใจจากผู้ตอบน้อยที่สุดได้แก่ จำนวนบ้านรายอำเภอและรายจังหวัด (ร้อยละ 38.9) โครงสร้างประชากรรายอำเภอ (ร้อยละ 37.8) จำนวนประชากรตามกลุ่มอายุและเพศรายอำเภอ (ร้อยละ 37.4) ประเภทของ

วัสดุที่ใช้สร้างบ้านรายจังหวัดยังคงได้รับความสนใจที่จะใช้ประโยชน์น้อยที่สุดคือร้อยละ 32.8 (ดูตารางที่ 5)

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่คิดว่าจะใช้ประโยชน์จากข้อมูล มีอัตราร้อยละกระจายอยู่ในข้อมูลทุกประเภทประมาณร้อยละ 20-50 ประเภทข้อมูลที่ผู้ตอบไม่คิดจะใช้ประโยชน์ในอนาคตมากที่สุดคือ ประเภทของวัสดุที่ใช้ในการสร้างบ้านรายจังหวัด (ร้อยละ 50.9) รองลงมาได้แก่ จำนวนบ้านรายอำเภอและรายจังหวัด (ร้อยละ 47.8) โครงสร้างประชากรรายอำเภอ (ร้อยละ 45.6) จำนวนประชากรตามกลุ่มอายุและเพศรายอำเภอ (ร้อยละ 44.0) เป็นที่น่าสังเกตที่ข้อมูลประเภทอาชีพและระดับการศึกษาของประชากรรายจังหวัด ได้รับความสนใจจากผู้ตอบที่จะใช้ประโยชน์ในอนาคต ดังจะเห็นได้ว่าผู้ตอบที่รายงานว่าจะไม่คิดจะใช้ประโยชน์จากข้อมูลดังกล่าวมีเพียงร้อยละ 23.3 และ 25.6 เท่านั้น (ดูตารางที่ 5)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 อัตราร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประโยชน์ของข้อมูล การเคยใช้ประโยชน์จากข้อมูล และความต้องการใช้ข้อมูลในอนาคตต่อ ข้อมูลลักษณะต่างๆ 9 ประเภท ของสำมะโนประชากรประเทศไทย ปี พ.ศ.2503 2513 2523 2533 และข้อมูลทะเบียนราษฎร

ข้อมูลจากสำมะโนประชากร พ.ศ.2503 2513 2523 2533 และข้อมูลทะเบียนราษฎร	ประโยชน์				เคยใช้				คิดจะใช้อีกในอนาคต			
	มี	ไม่มี	ไม่ทราบ	(N)	เคย	ไม่เคย	ไม่ทราบ	(N)	คิด	ไม่คิด	ไม่ทราบ	(N)
1. จำนวนประชากรในเขตและนอกเขต เทศบาลรายจังหวัด	74.8	20.9	4.3	(139)	46.8	43.2	10.1	(139)	44.6	39.2	16.2	(74)
2. จำนวนประชากรตามกลุ่มอายุ และเพศ รายจังหวัด	73.4	22.3	4.3	(139)	41.0	47.5	11.5	(139)	48.8	34.1	17.0	(82)
3. จำนวนประชากรตามกลุ่มอายุ และเพศ (รายอำเภอ)	61.2	33.8	5.0	(139)	34.5	53.2	12.2	(139)	37.4	44.0	18.7	(91)
4. โครงสร้างประชากรรายจังหวัด	78.4	16.5	5.0	(139)	46.8	42.4	10.8	(139)	55.4	28.4	16.2	(74)
5. โครงสร้างประชากรรายอำเภอ	61.9	33.1	5.0	(139)	35.3	52.5	12.2	(139)	37.8	45.6	16.7	(90)
6. ระดับการศึกษาของประชากรรายจังหวัด	77.7	16.5	5.8	(139)	41.0	48.9	10.1	(139)	58.5	25.6	15.8	(82)
7. อาชีพของประชากรรายจังหวัด	82.0	13.7	4.3	(139)	47.5	41.7	10.8	(139)	57.5	23.3	19.2	(73)
8. จำนวนบ้านรายอำเภอและรายจังหวัด	59.0	33.8	7.2	(139)	34.5	54.0	11.5	(139)	38.9	47.8	14.4	(90)
9. ประเภทของวัสดุที่ใช้สร้างบ้านรายจังหวัด	40.3	51.1	8.6	(139)	16.5	68.3	15.1	(139)	32.8	50.9	16.4	(116)

5. บทสรุป

ในการศึกษาของสถาบันประชากรศาสตร์ เพื่อทำการปรับปรุงฐานข้อมูลประชากรในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อประโยชน์แก่วงการศึกษาและวงการธุรกิจ โดยการสอบถามข้อมูลและความคิดเห็นจากนักธุรกิจ นักวิชาการ และผู้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลโดยตรงนั้น ทำให้สถาบันได้ทราบข้อมูลและความคิดเห็นของผู้ใช้ข้อมูลอย่างถูกต้อง อันจะยิ่งผลให้สถาบันสามารถปรับปรุงฐานข้อมูลให้มีความทันสมัยและให้ประโยชน์ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล ผลจากการศึกษารังนี้ ได้แสดงให้เห็นว่าผู้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลยังมีอยู่เป็นจำนวนมาก หากเทียบกับปริมาณข้อมูลและประโยชน์ที่จะได้รับจากข้อมูลลักษณะต่างๆที่มีอยู่ อย่างไรก็ตาม สถาบันประชากรศาสตร์มีความยินดีที่นักธุรกิจและนักวิชาการจำนวนหนึ่ง ได้ให้ความสนใจในการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลในปัจจุบัน และแฉะเห็นประโยชน์ของข้อมูลในอนาคตด้วย แต่สำหรับผู้ที่ยังมิได้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลนั้น การเผยแพร่ข่าวสารและการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่ดึงดูดความสนใจ น่าจะเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้มีการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในวงการต่างๆที่เกี่ยวข้องได้มากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลดีต่อวงการธุรกิจและทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในด้านเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างแน่นอน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ประเภทของข้อมูลที่หน่วยงานมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนประกอบธุรกิจ

1. ประชากร สาธารณสุข วางแผนครอบครัว แรงงาน

- ด้านประชากรศาสตร์ 55 ราย
- ด้านสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย 11 ราย
- การวางแผนครอบครัว 3 ราย
- ข้อมูลทางการแพทย์และสาขาที่เกี่ยวข้อง 1 ราย
- ด้านแรงงานทั้งในและต่างประเทศ 2 ราย
- การเกิด การตาย 3 ราย
- การย้ายถิ่น ความเป็นเมือง 3 ราย

2. เศรษฐกิจ การเงิน ธนาคาร ธุรกิจ

- ด้านเศรษฐกิจ การเงิน การตลาดในประเทศและต่างประเทศ 67 ราย
- ผลประกอบการของธนาคารและระบบธนาคาร 6 ราย
- ธุรกิจและการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ 16 ราย
- ธุรกิจที่ดิน ก่อสร้าง อสังหาริมทรัพย์ 6 ราย
- ตลาดหลักทรัพย์ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ 11 ราย
- การนำเข้า-ส่งออกสินค้า 12 ราย
- จำนวนที่ตั้งร้านอาหารและโรงแรม 1 ราย
- ภาวะตลาดและผลผลิตทางการเกษตร ทั้งในประเทศและต่างประเทศ 6 ราย
- อุปสงค์อุปทานของสินค้า 1 ราย
- ราคาสินค้าในประเทศและต่างประเทศ 1 ราย
- ค่าครองชีพ ค่าแรงงาน 2 ราย
- ข้อมูลในทุกระดับที่สามารถนำมาประกอบธุรกิจได้ 1 ราย

- ข้อมูลอื่นๆ เพื่อพิจารณาถึงต้นทุนในการดำเนินการ โอกาสสร้างรายได้ และโอกาสการขายตัว 1 ราย
- ค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆ ในครัวเรือน 1 ราย
- การตลาด 2 ราย
- ครัวเรือนและรายได้ 2 ราย

3. สังคม สิ่งแวดล้อม ภูมิศาสตร์ การเมือง พฤติกรรม

- ด้านสังคมและการเมือง 17 ราย
- พฤติกรรมของผู้อยู่บริเวณทั้งในประเทศและต่างประเทศ 1 ราย
- ด้านยาเสพติด 1 ราย
- ด้านการศึกษา 4 ราย
- ด้านสังคมศาสตร์ 1 ราย
- ความต้องการสินค้า 2 ราย
- ด้านงานวิจัยทางสังคม 1 ราย
- การเปรียบเทียบศักยภาพทางทรัพยากรและแรงงานของประเทศต่างๆ ในภูมิภาค 1 ราย
- ด้านภูมิศาสตร์ 6 ราย
- สิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ 6 ราย
- ประเพณี วัฒนธรรม 2 ราย
- การใช้ที่ดิน 1 ราย

4. กฎหมาย นโยบายของรัฐ

- กฎหมาย ภาวะเข้มของราชการที่เกี่ยวข้อง 8 ราย
- นโยบายของรัฐบาลและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 7 ราย
- โครงสร้างอัตราค่าจ้างของภาคราชการและเอกชน 1 ราย
- อัตราภาษีสินค้า 1 ราย

5. การจัดการธุรกิจ ประกันภัย เทคโนโลยี ความรู้ความชำนาญแต่ละสาขา

- การจัดการธุรกิจและเทคโนโลยีสมัยใหม่ 8 ราย
- การพัฒนาบุคลากรขององค์กรธุรกิจ 4 ราย
- การใช้เครื่องมือวิจัยต่างๆ 1 ราย
- ด้านสถาบันทบถาวรและวิศวกรรมศาสตร์ 1 ราย
- การประกันภัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ 4 ราย
- อุตสาหกรรมการผลิต เทคโนโลยีการผลิต 19 ราย
- การโฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้า 2 ราย
- ระบบการติดต่อสื่อสาร ระบบสาธารณูปโภคทุกด้าน 4 ราย
- ความก้าวหน้าทุกสาขา 3 ราย
- วิทยาศาสตร์สุขภาพ 1 ราย
- ข้อมูลการท่องเที่ยวและธุรกิจโรงแรม 1 ราย
- ข้อมูลสิ่งพิมพ์ และกิจการโรงพยาบาล 1 ราย
- วัสดุภัณฑ์วัสดุ 1 ราย
- สถานข้อมูล 1 ราย

6. อื่นๆ

- ข้อมูลจากแหล่งเฉพาะ จากต่างประเทศ 2 ราย
- เอกสารราชการและข่าวสารธุรกิจ 7 ราย
- ความช่วยเหลือที่ไทยได้รับจากต่างประเทศ 1 ราย
- วิทยุ โทรทัศน์ภายในประเทศ 1 ราย
- บรรณานุกรม 2 ราย
- หนังสือ Textbook 1 ราย
- การเรียนการสอน 1 ราย

7. ไม่มีความเห็น ไม่ตอบ 13 ราย

ประเภทของข้อมูลที่ควรเพิ่มในฐานะข้อมูลของสถาบันประชากรศาสตร์ อันอาจจะเป็น
ประโยชน์ต่อการประกอบธุรกิจของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ประชากรจำแนกตามตัวแปรต่างๆ การย้ายถิ่น การเกิด การตาย สุขภาพ
 - กระจายข้อมูลประชากร การเกิด การตาย ฯลฯ เป็นระดับภาค จังหวัด อำเภอ 6 ราย
 - สถิติผู้ป่วยยาเสพติดและประเภทสารเสพติดที่ใช้โดยจำแนกตามกลุ่มอายุ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ 1 ราย
 - สถิติอาชญากรรมที่เกิดโดยผู้เสพยาเสพติด 1 ราย
 - ประเภทของสื่อที่ข้อมูลเกี่ยวกับประชากร 1 ราย
 - จำนวนประชากร 1 ราย
 - ประชากรในชุมชนแออัด ในภาคเกษตรกรรม นอกภาคเกษตรกรรม ชนกลุ่มน้อย 2 ราย
 - สุขภาพอนามัยพื้นฐานของประชากรและบริการสาธารณสุข 5 ราย
 - จำนวนประชากรแยกตามเพศและวุฒิการศึกษา 1 ราย
 - จำนวนประชากรที่ใช้บริการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ 1 ราย
 - อัตราส่วนจำนวนประชากรในอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม 1 ราย
 - เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา และภาษาที่ใช้ 3 ราย
 - รายได้ประชากรตามกลุ่มอายุ ที่อยู่อาศัย เพศ อาชีพ 4 ราย
 - อัตราการย้ายถิ่น การย้ายถิ่นแรงงาน 7 ราย
 - ความหนาแน่นของประชากรในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 3 ราย
 - อัตราการเพิ่มของประชากรในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 2 ราย
 - จำนวนครอบครัว 1 ราย
 - ข้อมูลเกี่ยวกับวัยหลังหมดประจำเดือนของประชากรหญิง 1 ราย
 - อาชีพของประชากรตามกลุ่มอายุและเพศ 1 ราย
 - การศึกษาของประชากร 14 ราย
 - อาชีพของประชากร 12 ราย
 - อายุขัยเฉลี่ยแยกตามเพศ รายได้ อาชีพ และสาเหตุ 3 ราย
 - อัตราเฉลี่ยจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 ราย

- จำนวนประชากรตามกลุ่มอายุและรายได้ 5 ราย
- อัตราการเกิด การตาย 6 ราย
- สถิติการตาย การเจ็บป่วย: สาเหตุ จำแนกตามอายุ เพศ รายได้ อาชีพ 11 ราย
- โครงสร้างประชากรตามระดับรายได้ 1 ราย
- โครงสร้างอายุ 2 ราย
- จำนวนประชากรกับการนับถือศาสนา 1 ราย
- การคุมกำเนิด 1 ราย

2. เศรษฐกิจ การเงิน อุตสาหกรรม เกษตร ผลิต

- ด้านเศรษฐกิจ 11 ราย
- การใช้จ่าย การอุปโภค บริโภคของประชากร 5 ราย
- อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา 1 ราย
- การใช้เครื่องจักรกลการเกษตร 1 ราย
- รายได้ รายจ่าย 2 ราย
- อุตสาหกรรมในประเทศและต่างประเทศ 3 ราย
- การส่งออก-นำเข้า 2 ราย
- เงินลงทุนและเงินออมเฉลี่ยของประชากร 5 ราย
- ผลิตผลประชากรในประเทศและต่างประเทศ 1 ราย
- หน่วยงานธุรกิจ 1 ราย
- ตลาดหลักทรัพย์ 1 ราย
- ธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ 2 ราย
- สัดส่วนการบริโภค การใช้จ่ายและการออมของประชากร 2 ราย
- แหล่งเงินทุนของประชากร อัตราดอกเบี้ย 1 ราย
- ความต้องการใช้บริการจากสถาบันการเงิน 1 ราย
- ความช่วยเหลือ เศรษฐกิจและสังคมจากต่างประเทศ 1 ราย
- ข้อมูลในทุกระดับที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการ 2 ราย
- ผลิตผลและพื้นที่การเกษตร 2 ราย

- ธุรกิจการลงทุนในอุตสาหกรรมต่างๆ 1 ราย
- อัตรารายได้จากภาษีต่างๆ 1 ราย
- การใช้แรงงานและอัตราค่าจ้างแรงงาน 9 ราย
- การเลือกบริโภคสินค้าตามทัศนคติ ค่านิยมของผู้บริโภค 3 ราย
- ประเภทของธุรกิจที่น่ารายได้ให้แก่ชุมชนต่างๆ 1 ราย
- รายได้เฉลี่ยจำแนกตามระดับการศึกษา 1 ราย
- อัตราการมีงานทำของประชากรวัยต่างๆ 2 ราย
- เกณฑ์มาตรฐานในการจัดระดับรายได้ 1 ราย
- รายได้ประชากรในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 8 ราย
- ข้อมูลเกี่ยวกับการขยายตัวทางด้านอสังหาริมทรัพย์ 1 ราย
- จำนวนนักท่องเที่ยว 2 ราย
- ปริมาณปลูสดัว การประมง 2 ราย

3. การเมือง

- เสถียรภาพของรัฐบาล 1 ราย

4. สังคม สิ่งแวดล้อม ทรัพยากร ภูมิศาสตร์ คมนาคม

- ด้านสังคม 2 ราย
- สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ 2 ราย
- ภูมิศาสตร์ 1 ราย
- การคมนาคม 2 ราย
- ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมของประชากร 2 ราย
- พฤติกรรมการอาศัยอยู่บ้าน-คอนโดมิเนียม 1 ราย

5. อื่นๆ

- จำนวนการใช้โทรศัพท์ 1 ราย
- ความให้ข้อมูลมีลักษณะที่ทันต่อเหตุการณ์ ไม่ล่าสมัย 1 ราย

6. ไม่มีความเห็น ไม่ตอบ 35 ราย

4. ในการวางแผนประกอบธุรกิจของท่าน ท่านมีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลประเภทใดบ้าง (โปรดระบุ)

1.
2.
3.
4.
5.

5. ปกติหน่วยงานของท่านได้ข้อมูลเพื่อวางแผนในการประกอบธุรกิจของท่านจากที่ใด (โปรดเรียงลำดับโดยให้หมายเลข 1 แสดงลำดับของภูมิภาคที่ท่านให้ความสำคัญมากที่สุด และให้หมายเลข 2, 3, 4, ... แสดงลำดับของภูมิภาคที่ท่านให้ความสำคัญรองลงไปตามลำดับ)

บุคคลในวงการธุรกิจ	บุคคลในวงราชการ
หน่วยงานธุรกิจ	หน่วยงานราชการ
เอกสารสิ่งพิมพ์ทั่วไปภายในประเทศ	เอกสารสิ่งพิมพ์จากต่างประเทศ
วิทยุ โทรทัศน์ภายในประเทศ	วิทยุ โทรทัศน์ระหว่างประเทศ
ห้องสมุดในหน่วยงาน	ห้องสมุดนอกหน่วยงาน
ชื่อข้อมูลจากแหล่งเฉพาะในประเทศ	ชื่อข้อมูลจากแหล่งเฉพาะจากต่างประเทศ
อื่นๆ (ระบุ)	

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีข้อมูลของประเทศไทย พม่า ลาว กัมพูชา เวียดนาม มาเลเซีย และสิงคโปร์ ในช่วงปี พ.ศ.2493 ถึง ปี พ.ศ.2568 (ปี ค.ศ.1950 ถึง ปี ค.ศ.2025) โดยบันทึกลงในแผ่นบันทึกข้อมูล (diskette) ดังรายละเอียดในตารางข้างล่าง

โปรดตอบคำถาม เกี่ยวกับประโยชน์ของข้อมูลเหล่านี้คือธุรกิจของท่าน และการใช้ข้อมูลเหล่านี้ ในธุรกิจของท่าน

รายการ	ท่านเคยใช้ข้อมูล		ถ้าไม่เคยท่านคิดว่า			
	ท่านคิดว่าข้อมูลนี้มี		ในโอกาสท่านมีความ			
	ประโยชน์ต่อธุรกิจ		ต้องการจะใช้ข้อมูล			
	ของท่านหรือไม่		ลักษณะนี้หรือไม่			
	มี	ไม่มี	เคย	ไม่เคย	ใช่	ไม่ใช่
1. จำนวนประชากรรายกลุ่ม						
อายุ 5 ปี แยกตามเพศ	[]	[]	[]	[]	[]	[]
2. อัตราส่วนเพศ	[]	[]	[]	[]	[]	[]
3. จำนวนและร้อยละของประชากร						
ในเขต เมืองและในเขตชนบท	[]	[]	[]	[]	[]	[]
4. อัตราส่วนการพึ่งพิงระหว่างเด็กและ						
ผู้สูงอายุต่อประชากรวัยแรงงาน	[]	[]	[]	[]	[]	[]
5. ความหนาแน่นของประชากร ..	[]	[]	[]	[]	[]	[]
6. อัตราเพิ่มของประชากร	[]	[]	[]	[]	[]	[]
7. อัตราเกิด	[]	[]	[]	[]	[]	[]
8. อัตราตาย	[]	[]	[]	[]	[]	[]
9. จำนวนบุตรต่อสตรีวัยเจริญพันธุ์						
1 คน (TFR)	[]	[]	[]	[]	[]	[]
10. อายุขัยเฉลี่ยของประชากร ...	[]	[]	[]	[]	[]	[]

7. สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีข้อมูลประชากรของประเทศไทยจากสำมะโนประชากร พ.ศ. 2503, 2513, 2523 และ 2533 และข้อมูลจากทะเบียนราษฎร พ.ศ. ... ถึง ปี พ.ศ. ... ดังรายละเอียดในตารางข้างล่าง

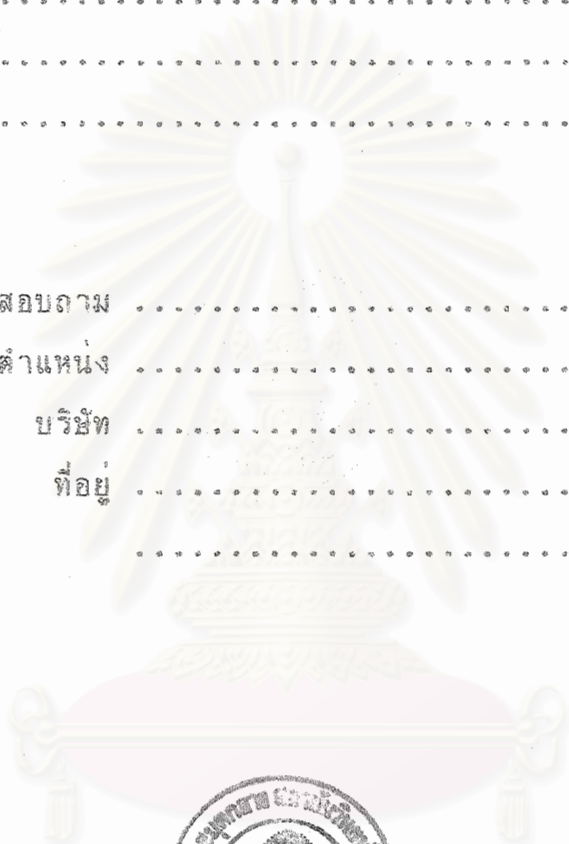
โปรดตอบคำถาม เกี่ยวกับประโยชน์ของข้อมูล เหล่านี้ต่อธุรกิจของท่าน และการใช้ข้อมูล เหล่านี้ในธุรกิจของท่าน

รายการ	ท่านคิดว่า ข้อมูลนี้มีประโยชน์ ต่อธุรกิจของท่าน หรือไม่		ท่าน เคยใช้ข้อมูล ลักษณะนี้ประกอบ การตัดสินใจในธุรกิจ ของท่านหรือไม่		ถ้าไม่ เคยท่านคิดว่า ในอนาคตท่านมีความ ต้องการจะใช้ข้อมูล ลักษณะนี้หรือไม่		
	มี	ไม่มี	เคย	ไม่เคย	ใช่	ไม่ใช่	
	1. จำนวนประชากรใน เขตและนอก เขตเทศบาลรายจังหวัด	[]	[]	[]	[]	[]	[]
	2. จำนวนประชากรตามกลุ่มอายุ และ เพศรายจังหวัด	[]	[]	[]	[]	[]	[]
3. จำนวนประชากรตามกลุ่มอายุ และ เพศรายอำเภอ	[]	[]	[]	[]	[]	[]	
4. โครงสร้างประชากรรายจังหวัด	[]	[]	[]	[]	[]	[]	
5. โครงสร้างประชากรรายอำเภอ	[]	[]	[]	[]	[]	[]	
6. ระดับการศึกษาของประชากร รายจังหวัด	[]	[]	[]	[]	[]	[]	
7. อาชีพของประชากรรายจังหวัด	[]	[]	[]	[]	[]	[]	
8. จำนวนบ้านรายอำเภอและ รายจังหวัด	[]	[]	[]	[]	[]	[]	
9. ประเภทของวัสดุที่ใช้สร้างบ้าน รายจังหวัด	[]	[]	[]	[]	[]	[]	

8. สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังปรับปรุงฐานข้อมูลประชากร
ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ท่านคิดว่าควรจะมีเพิ่มเติมข้อมูลลักษณะใดบ้าง
ฐานข้อมูลของสถาบันฯจึงจะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบธุรกิจของท่าน (โปรดระบุ)

1.
2.
3.
4.
5.

ชื่อผู้กรอกแบบสอบถาม
ตำแหน่ง
บริษัท
ที่อยู่

สถาบันประชากรศาสตร์ บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย